మారాలి స్త్రీ ఆలోచన

అశోకుని కాలంలో స్త్రీల స్థితిగతులు ఎలా ఉండేవి? సామాన్య స్త్రీల జీవన విధానం ఎలా ఉండేది? ఈ సంగతులు అశోకుని శిలా శాసనాల వలన తెలుస్తాయా? తెలుగు ప్రాంతంలో కూడా ఈ ధర్మ లిపులు లభించడం వలన సుమారు 2,000 సంవత్సరముల క్రితం తెలుగు ఆడపడుచుల ఆదార వ్యవహారలేమిటి? వారు ఏ మతం అనుసరించేవారు? ఈ ప్రశ్నలన్నింటికి కొన్ని సమాదానాలు ఈ ధర్మ లిపుల వలన తెలుస్తాయి. 13వ శిలాశాసనంలో అశోకుడు చెప్పినట్టు "ఎదో ఒక మతమును అనుసరించని జనముండు దేశమే లేదు "

> అశోకుడు తన మొట్ట మొదటి శిలాశాసనంలో ఇలా చెప్పాడు " ఇచట ఏ సజీవ ప్రాణిని టలి ఇవ్వకూడదు " "ఇచట ఏ విధమైన పేడుక, సమూహము నిపిద్దము" "అట్టి సమావేశము వలన హాని కలుగునని దేవానం ప్రియుని అభిప్రాయం "

ఈ అనుశాసనాల వలన అశోకుని కాలంలో జాతరులు జరిగేవని, వాటిలో జంతు బలులు ఇచ్చే వారు అని స్పష్టం అవుతుంది. ఈ జాతరలలో తెలుగు స్త్రీలు ఎలా పాల్గొనేవారో తెలుగు సాహిత్యం వలన తెలుసుకోవొచ్చు.

ప్రతి గ్రామానికి ఒక దేవత ఉంటుంది. ఆ గ్రామ దేవతకు జాతర చేసే రోజుని గ్రామ అధికారి నిర్ణయిస్తాడు. ప్రజలు బాగా తాగి గంతులేస్తారు. పామర స్త్రీలు గోరుపెచ్చని నూసెను వ్రాసుకొని, తల స్నానము చేసి, కొత్త బట్టలు కట్టుకొని, కంటికి కాటుక, నుదిట సింధురము దిద్దుకొని, కొప్పులో పూలు పెట్టుకొని, తాంబూలం పేసుకొని, పేపాకు మండలు పట్టుకొని బయలుదేరాతారు.

జాతరలో జంతు బలి ప్రాణ హింసాత్మాక చర్యలు ఉంటాయనే అశోకుడు తన మొట్ట మొదటి శిలా శాసనంలో జంతు బలులను, జాతరలను నిపేధించాడు. అయితే ప్రజలు తర తరాలుగా వస్తున్న తమ ఆచార వ్యవహారాలను మానలేరు. ఇంట్లో నోములు, ప్రతాలూ చేసుకోక మానరు. అనారోగ్యం వస్తే మొక్కుకుంటారు, కోరిన కోర్కెలు తిరిన తరువాత మొక్కినా మొక్కులు చెల్లీంచుకుంటారు. వీటిని ఏ రాజు నిపేదించలేడు. అందుకే అశోకుడు తన 9వ శిలా శాసనంలో ఇలా చెప్పాడు.

"దేవానం ప్రియుడు ఈ విధముగా తెల్పాడు"

"ప్రజలు అనారోగ్యముగా ఉన్నపుడు, గృహమందు వివాహది శుభ కార్యములు జరుగునప్పుడు మంగళ ప్రధానమైన క్రతువులు చేస్తుంటారు "

"ఆయా సందర్భములలో శుభాకాంక్షులై పుణ్య కార్యములు చేయుట కూడా కలదు "

"అందు ముఖ్యముగా స్త్రీలు నిరూపయోగమైనవి, అర్ధరహితమైన వటువంటి పనులు ఎన్నో చేస్తారు "

"శుభ ప్రధమైన కార్యములు తప్పక చేయవలసినదే కాని సాధారణముగా మనము చేసే కార్యములు తగినంత ప్రయోజనకరములు కావు "

అశోకుడు ఆనాడు చెప్పిన మాటలు అక్షరాలా ఈ నాటికి నిజం. అశోకుని కాలంలోనే కాదు అధర్వవేద కాలంలోను ఉన్నాయి,. అధర్వ పేదానికి అనుబంధమైన పిశాచ పేదం, అసుర పేదం, సర్ప పేదం ఇవన్నీ తొలినాటి

మారాలి స్త్రీ ఆలోచన

భయాలను, ప్రమాదాలకు, విరుగుళ్ళు ఇస్తాయని పైదికులు జ్వరం, పసికర్లు, కుష్టి, పురుగులు పడటం, పశు రోగాలు, విష ప్రయోగాలు మొదలైన వాటిని నివారించటం కోసం అధర్వ పేదంలో మంత్రాలు అల్లారు. ఈ పైదికులు రోగం తగ్గటానికి సర్వ మంత్రాలు ఉపయోగిస్తారు ఒక ఔషాద చికిత్స తప్ప.

పెళ్లి, పురుడు మొదలైన శుభాకార్యాలలో పేడుకలు జరుపు కోవలసినదే. అయితే సంవత్సరంలోని 365 రోజులలో ఎదో ఒక వ్రతం చేయటానికి వీలుగా పైదికులు తిధికో పండుగ సృష్టించారు. ఇక ఈ వ్రతాలు కాక ఆడవారు నొచే నోములకు లెక్క లేదు. స్త్రీలలో ఇంకా మూఢ నమ్మకాలు ఉంటున్నాయి. ప్రాణ కోటిలో మగ జీవుల కన్న ఆడ జీవులకే భాద్యత ఎక్కువగా ఉంటాయి. బిడ్డలను కనటం, సాకటం, జీవన విధానాలు సేర్పటం, వాటి బ్రతుకులు అవి బ్రతికే దాక యోగ జేమలు చూడటం, సంరక్షించటం మొదలైన వన్నీ తెల్లికి పరిమితమైన విధులు.

ప్రపంచ మంతటిలో ఆదిమ దేవతలు అందరు స్త్రీ మూర్తులే, మాతృకలే. తెలుగు గడ్డ మీద కూడా తొలి దేవతలు అమ్మవార్లే, పెద్ద తల్లులే. క్రీస్తుకు పూర్వం 2,3 శాతబ్దాల నాటికీ సాతావాహన పరిపాలన ప్రాంతంలో ఒడిలో బిడ్డను పెట్టుకున్న మాత్య దేవత విగ్రహం లభించింది. పురాత్తవ్య శాస్త్రజ్ను లు ఇటువంటి శిల్పాని "అంక ధాత్రి " అని పిలుస్తారు. తొలి సాతావాహనుల కాలంలో "దూలికట్ట" దగ్గర "అంకధాత్రి" బొమ్మ దొరికితే "పెద బంకురు " వద్ద ఒక చేతిని పైకేత్తి రొండో చేత్తో పళ్ళ గుత్తిని పట్టుకున్న మాత్యక బొమ్మ దొరికింది. ఒక చిలుక ఈ తర్లీ ఎడమ చన్నును గ్రోలడానికి ప్రయత్నిస్తునట్టు కనబడుతుంది. స్తనాలు మాతృత్వదారకు నిలయాలు, లోక సంతనానికి ఆకలి పోగొట్టే ఆహార పోషకాలు.

"జగత్తు మిధ్య" అసే పేదాంతం ముదిరిన వాళ్లే నారీ స్తనభర నాభిదేశాన్ని విక్టించి అవి కేవలం 'మాంస వసాది వికారాల' ను కొంటారు గాని ప్రపంచంలో ప్రాకృత జనులందరు అవి అన్నపూర్ణాలసే భావించారు. మన తెలుగు గడ్డ మీద దూళి కట్ట వద్ద దొరికిన ఒక మాత్మక విగ్రహం తన నిండు చనులను రొండు చేతులతో పట్టుకొని పాలీవ్వబోతునట్టు చూపిస్తున్న భంగిమలో ఉంది. సాతావాహనుల అమ్మవారి బొమ్మలలో "కుమరి" అసే దేవత ప్రముఖమైనదిలాగా కనబడుతుంది. ఈమెకు గుడులు కూడా ఉండేవి.

తెలుగు వారు మాత్ఫస్వామ్య వ్యవస్థ నుండి వచ్చిన వారు. అందుకే సాతావాహనులు తరువాతి ఇక్వాకులు మొదలైన వారు తమ పేర్లు ముందు తమ తల్లి పేర్లు చెప్పుకున్నారు.

ప్రకృతి శక్తులను మోప్పించటం, ఒప్పించటం, వాటిని తమకు అనువుగా తిప్పుకోవటం వంటి కార్యాలలోనే ఆదిమ మంత్ర చర్యలు ప్రారంభమయ్యాయి. ఈ మంత్ర చర్యలు చెయ్యటం వలన ఆవగింజ అంత ఉపయోగం ఉండదు అని 2,000 సంవత్సరముల క్రితమే అశోకుడు తన మాటలతో చెప్పాడు. అయిన మన అంధ్ర దేశ స్త్రీలలో ఇంకా ఆ మూడ నమ్మకాలు అలాగే ఉన్నాయి.

మనం ఇప్పుడు 21వ శతాబ్దంలో ఉన్నాం. ఇప్పటికైనా మంత్రాలు, మొక్కులు, నోములు, వ్రతాలు వలన ఎటువంటి ప్రయోజనం ఉండదు అని తెలుసుకొని వాస్తవ మార్గములోనికి స్త్రీ అడుగు పెట్ట గలిగితే అంధ్ర దేశాన్ని అంధకారం నుంచి ఆమడ దూరముకు స్త్రీ తీసుకురాగలదు.